

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 38/23

U Luxembourg 1. ožujka 2023.

Presude Općeg suda u predmetima T-480/20 i T-540/20 | Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics i Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Komisija

Subvencija koju je dodijelila Kina može se pripisati Egiptu kao zemlji podrijetla ili izvoza proizvoda obuhvaćenog kompenzacijskim mjerama

Poduzećima sa sjedištem u Egiptu, u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta, koja subvencionira Kina, mogu se nametnuti kompenzacijske pristojbe

Nakon podnošenja pritužbe 1. travnja 2019., Europska komisija donijela je Provedbenu uredbu 2020/776 o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana (u daljnjem tekstu: TSV) podrijetlom iz Kine i Egipta¹.

Nakon druge pritužbe podnesene 24. travnja 2019., Komisija je usto donijela Provedbenu uredbu 2020/870 o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe i konačnoj naplati privremene kompenzacijske pristojbe uvedene na uvoz proizvoda od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana (u daljnjem tekstu: RSV) podrijetlom iz Egipta i o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na evidentirani uvoz navedenih RSV-a². Potonji čine glavnu sirovinu koja se koristi u proizvodnji TSV-a.

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (u daljnjem tekstu: Hengshi) i Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (u daljnjem tekstu: Jushi), dva su društva koja su osnovana u skladu s egipatskim zakonodavstvom, dioničari su im kineski subjekti te proizvode i izvoze TSV-e u Europsku uniju. Jushi usto proizvodi i izvozi RSV-e u Uniju. Ta dva društva imaju sjedište u Egiptu u zoni gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta (u daljnjem tekstu: sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje) koju su zajedno uspostavili Egipat i Kina, u skladu sa svojim pojedinačnim nacionalnim strategijama, odnosno, u slučaju Egipta, Razvojnim planom za koridor Sueskog kanala, a u slučaju Kine, inicijativom „Jedan pojas, jedan put”. Potonjom inicijativom omogućuje se kineskim javnim tijelima da dodjeljuju određene pogodnosti, osobito financijske potpore, kineskim poduzećima sa sjedištem u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje.

Budući da su se smatrala oštećenima kompenzacijskim pristojbama koje je uvela Komisija, društva Hengshi i Jushi podnijela su Općem sudu tužbu za poništenje Provedbene uredbe 2020/776. Osim toga, društvo Jushi odvojenom je tužbom zatražilo poništenje Provedbene uredbe 2020/870.

¹ Provedbena uredba Komisije (EU) 2020/776 od 12. lipnja 2020. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta i o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/492 o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta (SL 2020., L 189, str. 1.)

² Provedbena uredba Komisije (EU) 2020/870 od 24. lipnja 2020. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe i konačnoj naplati privremene kompenzacijske pristojbe uvedene na uvoz proizvoda od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta i o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na evidentirani uvoz proizvoda od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta (SL 2020., L 201, str. 10.)

Opći sud odbija te tužbe, pri čemu pojašnjava uvjete pod kojima Komisija može pripisati vladi zemlje podrijetla ili izvoza određenog proizvoda subvencije koje je dodijelila vlada neke druge zemlje, kako bi, na temelju osnovne antisubvencijske uredbe³, nametnula kompenzacijske pristojbe na uvoz u Uniju proizvoda o kojemu je riječ.

Ocjena Općeg suda

U prilog osnovanosti svojih tužbi tužitelji ističu, među ostalim, tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 3. stavka 1. točke (a) osnovne antisubvencijske uredbe, u skladu s kojim se smatra da subvencija postoji ako postoji financijski doprinos vlade zemlje podrijetla ili izvoza. U tom pogledu tužitelji konkretno osporavaju Komisijinu argumentaciju iz provedbenih uredbi prema kojoj egipatskoj vladi valja pripisati financijske doprinose koje su poduzećima sa sjedištem u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje dodijelila kineska javna tijela.

Opći sud najprije odbija prigovor tužiteljâ koji se temelji na Komisijinoj pogrešci pri tumačenju pojma „vlada” zemlje podrijetla ili izvoza, u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) osnovne antisubvencijske uredbe.

Kada je riječ o tom pojmu „vlade”, Opći sud ističe da se njegova definicija iz članka 2. točke (b) osnovne antisubvencijske uredbe ograničava na vladu zemlje podrijetla ili izvoza. Međutim, ta odredba ne isključuje mogućnost da se financijski doprinos pripíše vladi zemlje podrijetla ili izvoza proizvoda o kojemu je riječ, na temelju raspoloživih konkretnih dokaza. Nadalje, to što se u navedenoj odredbi zahtijeva da vlada financijski doprinos dodijeli „na državnom području zemlje”⁴ ne znači da taj doprinos mora izravno potjecati od vlade zemlje podrijetla ili izvoza.

Prema tome, osnovna antisubvencijska uredba ne isključuje mogućnost da se financijski doprinos koji su poduzećima sa sjedištem u Egiptu dodijelila kineska javna tijela, a ne izravno egipatska vlada, pripíše potonjoj kao vladi zemlje podrijetla ili izvoza.

Taj zaključak još je relevantniji u posebnom kontekstu sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje, koja omogućuje kineskim javnim tijelima da kineskim poduzećima sa sjedištem u toj zoni izravno dodjeljuju sve pogodnosti svojstvene inicijativi „Jedan pojas, jedan put”. U tim se okolnostima ne može prihvatiti mogućnost da se gospodarski i pravni projekt takvog opsega kao što je sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje izuzme iz primjene osnovne antisubvencijske uredbe.

Nadalje, Opći sud odbija argumentaciju tužiteljâ prema kojoj je Komisijino tumačenje članka 3. stavka 1. točke (a) osnovne antisubvencijske uredbe protivno njezinu članku 10. stavku 7. i članku 13. stavku 1.

U tom pogledu Opći sud ističe, s jedne strane, da članak 10. stavak 7. osnovne antisubvencijske uredbe, kojim se Komisiji nalaže da, nakon primitka pritužbe, pozove zemlju podrijetla ili izvoza o kojoj je riječ na savjetovanje radi razjašnjavanja situacije, ne isključuje mogućnost savjetovanja s vladom navedene zemlje u pogledu pripisivih joj financijskih doprinosa. U predmetnom slučaju, iz spisa predmeta proizlazi da je Komisija pozvala egipatsku vladu na savjetovanje o pitanjima kao što su povlašteni zajmovi koje dodjeljuju kineski subjekti.

Kada je riječ, s druge strane, o članku 13. stavku 1. osnovne antisubvencijske uredbe, koji omogućuje, među ostalim, zemlji podrijetla ili izvoza da ukloni ili ograniči subvenciju odnosno poduzme druge mjere u vezi s njezinim učincima, takva mogućnost i dalje postoji u slučajevima u kojima se financijski doprinos može pripisati vladi navedene zemlje. Prema tome, egipatska je vlada mogla okončati blisku suradnju s kineskom vladom u pogledu financijskih doprinosa odnosno predložiti mjere kojima bi se ograničili učinci subvencija o kojima je riječ.

Iz toga slijedi da ni članak 3. stavak 1. točka (a) osnovne antisubvencijske uredbe ni njezina opća struktura ne isključuju mogućnost da se, u slučaju poput predmetnog, financijski doprinos koji je dodijelila kineska vlada pripíše

³ Uredba (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 55.)

⁴ Osnovna antisubvencijska uredba, uvodna izjava 5.

vladi Egipta, kao zemlje podrijetla ili izvoza.

Naposljetku, suprotno onomu što tvrde tužitelji, taj zaključak potvrđuju, među ostalim, odredbe članka 1. Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama⁵, s obzirom na koji valja tumačiti osnovnu antisubvencijsku uredbu.

U članku 1. stavku 1. točki (a) podtočki 1. navedenog sporazuma, čijoj je provedbi namijenjen članak 3. osnovne antisubvencijske uredbe, subvencija se definira kao financijski doprinos vlade ili bilo kojeg javnog tijela na državnom području člana WTO-a. Ta formulacija stoga ne isključuje mogućnost da se financijski doprinos koji je dodijelila treća zemlja pripiše vladi zemlje podrijetla ili izvoza jer je dovoljno to da je financijski doprinos vlade ili bilo kojeg javnog tijela vezan za državno područje člana WTO-a.

S obzirom na ta razmatranja, Opći sud zaključuje da je Komisija pravilno tumačila članak 3. stavak 1. točku (a) osnovne antisubvencijske uredbe i odbija tužbeni razlog koji su istaknuli tužitelji. Taj sud odbija i ostale njihove tužbene razloge istaknute u prilog osnovanosti dviju tužbi i, posljedično, te tužbe u cijelosti.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda u roku od dva mjeseca i deset dana od njezina priopćenja može se podnijeti žalba Sudu ograničena na pravna pitanja.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

Cjelovit tekst presuda ([T-480/20](#) i [T-540/20](#)) objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presuda nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Ostanite povezani!

⁵ Sporazum o subvencijama i kompenzacijskim mjerama (SL 1994., L 336, str. 156.), koji se nalazi u Dodatku 1. A Sporazumu o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO) (SL 1994., L 336, str. 3.), potpisanom u Marakešu 15. travnja 1994.